

Sesin Kalmış Kulağımda

– ADEM EFİLOĞLU · 11 Eylül 2024

Yıllara meydan okurdum elveda demeden önce
Hangi köşeden dönsem
Karşıma çıkma ihtimalinde kalmışım
Bazen içimden bile kaçıp gidiyorum bir meçhule
Uzaklardan duyuyorum
Sesin kalmış kulağımda...

Yarınların büyüğü hüznüne açık mektup kelimelerim
Arkasını özlemle dilediğimiz bekleyişlere
İşte bu yüzden işliyorum şiirlere
Diyorum ya, yeniden diriliştir her şiir aşkına
Yeniden uyanıştır aşkın rüyalarına
Yokluyorum yüreğimi
İçimde esen fırtınalar gibi
Sesin kalmış kulağımda...

Yuvasız sevdalar uçuruyorum
Her defasında gıcırdayan menteşelerin ardından
Sen kapımı çalyorsun
Yalnızlık çıkıp gidiyor bacadan
Öksüz bir hikâyeye tutunuyorum olanca hüznümle
Umut etmekten vaz geçmiyorum
Sesin kalmış kulağımda...

Çarşambayı Perşembeye bağlayan gecelerdeyim
Haziranın son demlerindeyiz
İhlamur kokularında zaman
Deniz tuzu bulaşmış dudaklarımda
Hüzzam makamında şarkılar
Sanki birlikte söylüyoruz
Tınısı beni alıp götüren
Sesin kalmış kulağımda...

Saat gecenin üçü
Bedenim zamana yabancı

Misafiriz deli rüzgârların iklimine
Hayata baki kalsa da tutkularımız
Kanun rüyalarda buluşuruz diye çalıp duruyor
Susa sürülmüş dudaklarımda mırıldanışlar
Sesin kalmış kulağımda...

Anlasana sevgilim hiç önemi yok bunların
Hayat sen varsan güzel
Hayat sen varsan harika
Meczip diyorlar bana
Yüzlerine bakıyor sadece gülümsüyorum
Bilseler içimi döksem
Tepetaklak olur bu dünya
Sesin kalmış kulağımda
Susuyorum...

Âdem Efiloğlu
28.06. 2024